

[A. C. Mortensen.]

Saa har jeg en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister angaaende Stedstillæg til Hedeselskabets Tjenestemænd. Det er en gammel Traver, som er fremført ofte, men da Kravet endnu ikke er imødekommet, er det naturligt, at det vedbliver at fremkomme. Det er Staten, der betaler Lønnen til alle Hedeselskabets Tjenestemænd, de er normeret som Statens øvrige Tjenestemænd, dog vistnok nærmest lidt lavere, med Konjunktur- og Dyrtidstillæg, men de faar bare ikke noget Stedstillæg. Det er naturligt, at de er utilfredse med det og stadig søger paa dette Omraade at blive ligestillede med Statstjenestemændene. Jeg henstiller, at man imødekommer dette Krav.

Saa vilde jeg gerne samtidig rejse det Spørgsmaal, om ikke Tiden var inde til, at Staten overtog Det danske Hedeselskab. Man vilde, hvis man gjorde det, være i Overensstemmelse med gamle Dalgas, der i sin Tid, da Hedeselskabet holdt 25 Aars Jubilæum, i et Skrift, han udarbejdede, fremsatte den Tanke, at det en Gang i Tiden maatte blive Staten, der overtog Hedeselskabet, og gjorde opmærksom paa, at Hedeselskabets Ejendomme jo i Forvejen var testamenteret til Staten, og endvidere anbefalede Bestyrelsen, naar Tiden var inde til det, at forhandle med vedkommende Ministerium om Overtagelse, idet han føjede til: Disse Antydninger er mit Testamente til Hedeselskabet. Jeg tror, Tiden vilde være inde til nu at begynde en Forhandling paa dette Omraade. Hedeselskabet er jo et privat Selskab. Det har en Del Medlemmer Landet over, der betaler et Medlemsbidrag paa 5 Kr. om Aaret og til Gengæld faar Hedeselskabets Tidsskrift og har Retten til at vælge den Ledelse, der skal administrere de mange Penge, som Staten yder til Selskabet. Det, der kommer ind i Kontingent, betyder i Virkeligheden næsten intet for Hedeselskabet. Det var sidste Aar 56 213 Kr., og naar saa herfra gaar Udgifterne til Tidsskriftet, som Medlemmerne faar gratis, forstaa man, at der ikke bliver stort tilovers. Staten bevilger derimod 1 402 000 Kr. til Hedeselskabets Virksomhed. Jeg tror, at disse Penge er givet godt ud, jeg tror, at Hedeselskabets Virksomhed har været af uhyre stor Værdi, ikke mindst ovre i Jylland, men nu arbejder det ikke blot i Jylland, nu arbejder det over hele Landet, og jeg tror, det nu vilde være rimeligt, om Staten overtog det. Der vilde da komme mere Plan i Arbejdet, blive meget færre Gnidninger,

naar Ministeriet havde Overledelsen. Vi staa nu overfor, at der skal en ny Ledelse til, i hvert Fald en ny Formand. J. C. Christensen har erklæret, at han ikke vil mere, han gaar af næste Aar. Der er vel Folk, der forbereder sig paa at overtage Ledelsen, men det forekommer mig, at man gør det paa en Maade, som om man søgte mere og mere at lægge Hedeselskabet om til at blive en Slags Filial af De samvirkende jyske Landboforeninger, og det er jo langt fra tiltalende. Jeg antager ikke, det er Meningen at gaa saa vidt, at man vil skabe en Talerstol for en kendt Venstrepolitiker for at holde et aarligt Vælgermøde dér, men at Arbejdet gaar i den Retning, synes det mig. Derfor er man ogsaa inde paa ligefrem at trække Ingeniørerne ved Selskabet tilbage, at indrette Arbejdet for dem saadan, at de bliver kede af det, og mere og mere at holde sig til at lade Landbrugskandidaterne føre an over det hele. Nu erkender jeg gerne, at Landbrugskandidaterne i Hedeselskabet har gjort et udmærket Arbejde, men jeg tror alligevel, at den Udvikling, man er kommet ind i, gaar ikke i den rigtige Retning; og derfor henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke kunde være paa Tide nu at søge at faa en Forhandling om at føre gamle Dalgas' Tanke igennem, saaledes at Hedeselskabet blev en Statsinstitution i Stedet for som nu at være en Institution, der ledes og administreres af private Mænd, men hvor Staten betaler saa godt som alle Udgifterne.

Til Slutning har jeg en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han fra 1. Oktober har forhøjet Skovarbejdernes lille Løn. Den tidligere Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, benyttede jo Lejligheden paa Falderebet til at sætte Skovarbejdernes i Forvejen meget lave Løn ned. Fra 1. April nedsatte han deres Dagløn fra 6 Kr. 8 Ø. til 5 Kr. 28 Ø. Nu maa man erindre, at det at være Skovarbejder er for det første et meget strengt Arbejde, og at de dernæst selv skal holde sig med det dyre Værktøj og har en Mængde Spildedage, hvor de ikke kan komme i Arbejde, og alle vil da sikkert forstaa, at 5 Kr. 28 Ø. om Dagen er en ussel Betaling. Det var da ogsaa ganske uмотiveret, at Lønnen blev sat ned den 1. April 1929 paa et Tidspunkt, hvor der var Opgang overalt, hvor Landbruget havde haft et udmærket godt Aar — som vi nu netop i de allersidste Dage har faaet at se, var det endogsaa et særdeles godt Aar —, og hvor der ogsaa begyndte at blive bedre Forhold for Skovene, bedre Aftræk paa Skov-